

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Buimistru Dionisie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 04 aprilie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Buimistru Dionisie xxxx, născut la xx xxxx xxxx, originar și domiciliat xxxx xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.05.2017 – 04.04.2019;

Instanța de apel: 15.05.2019 – 09.09.2019;

Instanța de recurs: 18.12.2019 – 30.09.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 04 aprilie 2019, Buimistru Dionisie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Negrescu Anatolie, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 7 000 lei, în rest acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, 15 ianuarie 2017, aproximativ la ora 02:00, în or. xxxx, str. xxxx, în adiacentul disco-barului „Manhatan” Buimistru Dionisie fiind în stare de ebrietate alcoolică, în public, în prezența altor persoane, fără motiv, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie

deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-a aplicat lui Negrescu Anatolie mai multe lovituri cu pumnii și cu o sticlă peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 82 „D” din 26.04.2017, vătămare corporală neînsemnată.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Partea vătămată și civilă Negrescu Anatolie, care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să fie aplicată pedeapsă mai aspră, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal, cât și admiterea integrală a acțiunii civile.

În motivarea apelului a invocat:

- pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal;

- infracțiunea a fost săvârșită cu un obiect folosit ca armă, în prezența mai multor persoane, profitând de starea de neputință a victimei;

- consideră neîntemeiată concluzia instanței precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art.90 Cod penal, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunile făptuitorului, cât și comportamentul său post infracțional, care pe perioada întregului proces penal a pledat nevinovat, nu s-a căit de cele comise, acesta fiind în conflict cu legea pe faptă similară cu folosirea armei de foc;

- a menționat că suma de 7 000 lei, încasată de instanța de fond nu este capabilă să acopere suferințele morale, precum și problemele de sănătate ale acesteia, pe care nu le avea anterior accidentului.

3.2. Inculpatul, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- după examinarea cauzei penale i-a devenit cunoscut faptul că avocatul părții vătămate Negrescu Anatolie în prezenta cauză penală și anume Macar Alexandru este rudă de gradul 1 cu președintele Judecătoriei Hîncești, sediul Central - Macar Mihail, iar magistratul raportor Roic-Botezatu Lilia, cunoscând cu bună-știință acest fapt nu a comunicat părții apărării în nici un fel pe durata examinării cauzei că de fapt avocatul părții vătămate Macar Alexandru este feciorul președintelui Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

- partea apărării fiind lipsită de posibilitatea de a invoca aplicarea la caz a normei stipulate de art.68 alin.(1) pct. 6 Cod de procedură penală;

- de altfel, avocatul părții vătămate a dispus de un mecanism de a obține o hotărâre favorabilă clientului său Negrescu Anatolie, atât timp cât tatăl ocupă o funcție superioară în coraport cu subalterna sa - judecătorul raportor, iar acest fapt trezește neîncredere părții opuse pe marginea egalității părților în proces și legalității în întregime a modului de examinare a cauzei;

- pertinentă la caz ar fi fost și strămutarea cauzei (conform art.art.46-49 Cod de procedură penală) către o altă instanță, unde magistrații nu se află în relații de interdependență cu tatăl avocatului părții vătămate și unde ar fi fost posibilă respectarea dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului;

- declarațiile depuse de partea vătămată Negrescu Anatolie, le consideră neobiective, deoarece la fiecare etapă a procesului penal a depus declarații contradictorii, ducând instanța în eroare și anume: prin declarațiile lui Negrescu Anatolie din 17.01.2017 (f.d.15) - se constată că: „*Eu m-am apropiat atunci de Deonisie Buimistru și el m-a bruscat fizic împingându-mă de piept. Eu mi-am pierdut echilibrul și am căzut pe spate, iar Buimistru Deonisie a căzut peste mine și m-a lovit peste cap. Eu atunci am observat că din regiunea frunții a început să-mi curgă sânge*”. Suplimentar, această circumstanță se confirmă și prin procesul-verbal de audiere a victimei din 09.02.2017 (f.d.18), din care se rezultă că, Negrescu Anatolie își reconfirmă declarațiile anterior oferite și anume: „*am început să ne îmbulzim după care am căzut jos apoi Vlad și cu Buimistru m-au ridicat de jos și mă ajutau să mă șterg de sânge, deoarece când am căzut cu tot cu ei peste mine m-am lovit în cap. Ei m-au ajutat să-mi vin în fire și m-au petrecut spre casă*”. Încă o reconfirmare a faptului că Buimistru Dionisie nu a aplicat în seara de 14.01.2017 - spre 15.01.2017 lovituri presupusei victime cu careva obiecte, procesul-verbal de audiere a victimei din 25.01.2017 (f.d.17), unde Negrescu Anatolie declară același lucru, menționând că: „*Fiind și eu beat m-am apropiat și eu de Dionisie să-i reproșez că vorbește urât cu mine în așa fel între noi s-a iscat un conflict verbal, după care Dionisie mă îmbrâncește, motiv din care eu mi-am pierdut echilibrul și am alunecat și am căzut la pământ pe spate, concomitent cu mine a căzut și Buimistru Dionisie, deoarece eu am crezut că am să mă țin de el*”;

- instanța de fond nu a luat în considerație motivele invocate de apărare, mai mult, le-a respins ca nefondate și le-a apreciat critic, însă nu a apreciat just probele pe cauză care sunt suficiente, directe, utile și în ansamblu coroborează între ele și care confirmă că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează.

3.3. Inculpatul, a declarat apel suplimentar, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că fapta incriminată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, invocând următoarele aspecte:

- starea de ebrietate alcoolică - inculpatului îi este incriminat faptul că acesta a săvârșit infracțiunea de huliganism în stare de ebrietate, acest fapt fiind constatat și de către instanța de judecată, deși la materialele cauzei nu se regăsește un proces-verbal în care să fie expuse detaliat rezultatele examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei în privința inculpatului Buimistru Dionisie, or, în cazul în care infracțiunea imputată lui Buimistru Dionisie ar fi fost săvârșită în stare de ebrietate, aceasta ar constitui o circumstanță agravantă, dar la stabilirea pedepsei instanța nu a reținut careva circumstanțe agravante în privința acestuia, deci starea de ebrietate incriminată lui Buimistru Dionisie nu poate fi probată de nici un act confirmativ, dar fiind totuși constatată de către instanța de judecată (*însăși partea vătămată Negrescu Anatolie a declarat că vizual inculpatul Buimistru Dionisie nu era în stare de ebrietate*);

- din materialele cauzei se demonstrează faptul că anume Buimistru Dionisie a avut de suferit, stabilindu-i-se prin raportul de expertiză leziuni corporale neînsemnate;

- consideră că învinuirea adusă nu și-a găsit oglindire, precum și organul de urmărire penală nu au prezentat probe în sensul dat, instanța de judecată în pofida faptului că a constatat prin sentință că „*din declarațiile inculpatului Buimistru Dionisie depuse în cadrul ședinței de judecată precum și ale părții vătămate Negrescu Anatolie, aceștia nu neagă că și-*

au aplicat lovituri reciproce în urma conflictului inițiat, la fel aceștia au indicat că nu ei se fac vinovați de inițierea conflictului la discoteca „Manhatan” din or. Hînșești din data de 15.01.2017, direcționând vina fiecăruia;

- aspectul cu privire la încălcarea dreptului inculpatului Buimistru Dionisie de a fi informat cu privire la natura și cauzele „*acuzății*” ce i se aduce, și anume, faptele pe care se presupune că le-a săvârșit inculpatul, au fost încadrate juridic conform semnelor infracțiunii de huliganism prevăzut de art.287 alin.(3) Cod penal, conform următoarelor indici calificativi: „*acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale*”. Rechizitoriul întocmit în prezenta cauză penală și ulterior, constatările instanței de judecată expuse în sentință, afectează dreptul acuzatului de a fi informat despre „*cauza*” *acuzății*, adică despre faptele pe care se presupune că le-a săvârșit și pe care se întemeiază *acuzăția*, precum și caracterizarea juridică acordată acestor acte, nefiind clare următoarele aspecte: care acțiuni au fost catalogate ca fiind o manifestare evidentă de respect față de societate, care acțiuni au constituit o încălcare grosolană a ordinii publice, care anume acțiuni se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită precum și prin ce acțiuni s-a atentat la integritatea corporală și sănătatea persoanei. Sintetizând ideile cu privire la cauza și natura *acuzății* aduse inculpatului, urmează de menționat că, nu rezultă din actul de învinuire care acțiuni au fost încadrate juridic ca fiind - acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și care acțiuni prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită;

- instanța de judecată nu a constatat acțiunile inculpatului privind încălcarea ordinii publice, or, instanța de judecată a conchis că „*declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, prin care nu recunoaște acuzațiile aduse, ultimul a încercat în cursul judecății să se eschiveze de răspundere penală, să-și diminueze situația la exercitarea acțiunilor contra securității publice și a ordinii publice comise asupra părților vătămate*”, deși în *acuzăția* adusă inculpatului nu se incriminează încălcarea securității publice, iar în calitate de parte vătămată a fost recunoscut doar Negrescu Anatolie, instanța menționează despre careva acțiuni comise asupra părților vătămate;

- referitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune din contul lui Buimistru Dionisie în beneficiul părții vătămate Negrescu Anatolie în mărime de 7 000 lei, însăși instanța a reținut că „*în acest sens partea vătămată nu a descris acțiunile sau inacțiunile, prin care i-au fost cauzate de către inculpat suferințe psihice, din contra acesta a relatat că sarcina probării prejudiciului moral nu poate fi pus pe seama reclamantului, iar reieșind din cele menționate, instanța evaluând disconfortul psihologic al părții civile (nefiind clară modalitatea de evaluare a instanței referitor la disconfortul psihologic al părții civile) la cuantumul prejudiciului moral solicitat 250000 lei, constată că suma dată este una exagerată, în consecință, instanța constată că încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în mărime de 7000 lei în beneficiul părții vătămate Negrescu Anatolie, va fi o despăgubire, echitabilă, cuvenită și rezonabilă*”, în circumstanțele în care tot instanța este cea care menționează că partea vătămată nu a descris acțiunile sau inacțiunile, prin care i-au fost cauzate de către inculpat suferințe psihice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2019, apelurile declarate au fost respinse, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Buimistru Dionisie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.

Instanța de apel a indicat că, nu poate fi reținut în favoarea inculpatului Buimistru Dionisie argumentul invocat în apel referitor la faptul că instanța de fond a ignorat argumentele apărării și nu s-a expus în privința lor în mod corespunzător și a pus la baza condamnării inculpatului doar declarațiile părții vătămate Negrescu Anatolie, fără ca acestea să fie susținute de alte probe, declarații care nu se află în coroborare cu alte probe, iar învinuirea adusă este întemeiată pe presupuneri, astfel că inculpatul Buimistru Dionisie urmează a fi achitat.

În acest aspect instanța de apel a indicat că, declarațiile inculpatului au fost combătute prin totalitatea de probe administrate, care confirmă contrariul, probe cercetate de către instanța de fond și just au fost puse la baza sentinței de condamnare.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Buimistru Dionisie în săvârșirea infracțiunii reținute în sarcina lui de către instanța de fond nu echivalează cu achitarea inculpatului, după cum se solicită în apel, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului în vederea eschivării de răspundere penală.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță corect și întemeiat a apreciat declarațiile părții vătămate Negrescu Anatolie, precum și a martorilor Moraru Vladimir, Dobrovet Ion și Arcuș Alexandru, stabilind că anume inculpatul - primul a aplicat lovituri părții vătămate Negrescu Anatolie, iar împrejurările relatate și-au găsit confirmare și prin materialele cauzei penale verificate suplimentar în cadrul examinării cauzei în instanța de apel.

La fel, a constatat că între partea vătămată Negrescu Anatolie și inculpatul Buimistru Dionisie a avut loc un schimb de cuvinte necenzurate și i-a fost aplicată o lovitură în cap, de la această lovitură a ameuțit, după care ambii au început să se lupte.

Aceste declarații au fost confirmate și prin declarațiile martorului Moraru Vladimir care a indicat că între Negrescu Anatolie și Buimistru Dionisie a avut loc un schimb de replici, în acel moment Buimistru Dionisie se afla cu sticla de bere în mână. Negrescu Anatolie l-a întrebat de ce vorbește așa, însă inculpatul Buimistru Dionisie l-a lovit cu sticla în cap. După aceasta, ei au început să se îmbrâncească și s-au lovit reciproc.

La fel, declarațiile părții vătămate Negrescu Anatolie sunt confirmate prin declarațiile martorului Dobrovet Ion care a declarat că l-a văzut pe Negrescu Anatolie cum se rostogolea cu Buimistru Dionisie, apoi ultimul se afla deasupra lui Negrescu Anatolie. Inculpatul Buimistru Dionisie era agitat și striga că dorește să se bată unul la unul cu Negrescu Anatolie, precum și prin declarațiile martorului Arcuș Alexandru care la fel a declarat că a văzut că Buimistru Dionisie și Negrescu Anatolie erau jos la pământ, ambii fiind însângerați.

Instanța de apel a considerat că, nu pot fi reținute afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că reieșind din probele administrate pe cauză în acțiunile inculpatului nu se constată elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal. A mai statuat

că, la caz, este prezent obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism - ordinea publică.

Prin ordine publică se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat și publice.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiuni active, acțiunile de huliganism pot fi diverse:

a) acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe;

b) acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice;

c) încălcarea grosolană a ordinii publice și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism deosebit;

d) încălcarea grosolană a ordinii publice și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate, însoțită de acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție intenționată - intenție directă: făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, că aplică violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea violenței, că opune rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și prin conținutul său – acțiunile comise se deosebesc printr-un cinism sau obraznicie deosebită, săvârșirea cu intenție a acestor acțiuni și survenirea consecințelor.

În speță, a fost grosolan încălcată ordinea publică, fiind deranjate persoanele care se aflau la locul comiterii infracțiunii. Acțiunile huliganice au fost comise seara, aproximativ la orele 02.00, în prezența mai multor persoane, fiind încălcată grosolan ordinea publică și însoțite de aplicarea violenței asupra unei persoane cu un obiect, și anume cu sticla.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că sunt neîntemeiate afirmațiile invocate de către partea apărării, precum că din materialele cauzei se demonstrează faptul că anume Buimistru Dionisie a avut de suferit, stabilindu-i-se prin raportul de expertiză leziuni corporale neînsemnate.

Ținând cont de concluziile formulate în raportul de constatare nr.29 din 16.01.2017 întocmit pe numele lui Buimistru Dionisie, instanța de apel a apreciat că cele expuse atât de inculpat, cât și de partea vătămată corespund declarațiilor date de aceștia, și anume că și-au aplicat lovituri reciproce, care au avut drept scop de apărare.

În acest context, instanța de apel a reținut că atât inculpatul Buimistru Dionisie, cât și partea vătămată Negrescu Anatolie nu au negat faptul că aceștia și-au aplicat lovituri reciproce în urma conflictului inițiat, la fel, aceștia au indicat că ei nu se fac vinovați de inițierea conflictului, fiecare direcționând vina împotriva celuilalt.

Prin urmare, nu poate fi reținută ca plauzibilă afirmația invocată de inculpat, precum că nu s-a demonstrat intenția directă a inculpatului de a comite infracțiunea imputată, or, conflictul și altercația între inculpat și partea vătămată s-au petrecut în loc public, inculpatul

conștientiza faptul că acțiunile lui puteau ajunge la cunoștința publicului, dorea și admitea survenirea unor consecințe a acțiunilor sale și conștient din intenție directă a încălcat grosolan ordinea publică, a agresat partea vătămată, aplicând o lovitură în regiunea feței.

Totodată, instanța de apel a indicat, că nu poate fi reținută afirmația invocată de inculpat, precum că au fost încălcate prevederile art.art.33-35 Cod procedură penală, invocând că avocatul părții vătămate Negrescu Anatolie, și anume Macar Alexandru este rudă de gradul I cu președintele Judecătoriei Hîncești, sediul Central, or, faptul că avocatul părții vătămate Negrescu Anatolie, și anume Macar Alexandru este rudă de gradul I cu președintele Judecătoriei Hîncești, sediul Central nu constituie temei de recuzare a judecătorului sau de a pune la îndoială rezonabilă imparțialitatea judecătorului, deoarece în această cauză penală nici una dintre părți nu are un interes direct sau indirect în proces.

La fel, instanța de apel a constatat că în speța dată nu sunt incidente nici prevederile art.art.46-49 Cod procedură penală, argumentul apărării precum că cauza penală urma să fie examinată de alți magistrați care nu se află în relații de interdependență cu tatăl avocatului părții vătămate nu constituie temei de strămutare a cauzei penale.

Referitor la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că, instanță de fond just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, prin care Buimistru Dionisie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, fiind luate în considerație dispozițiile art.art.16, 61, 75, 90 Cod penal, a ținut seama de circumstanțele reale ale cauzei, circumstanțe care permit instanței de judecată stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Instanța de apel a consideră că, acțiunea civilă înaintată în cauză este întemeiată și justificată parțial, în partea încasării prejudiciului moral, ținând cont de faptul că prin infracțiunea săvârșită, inculpatul i-a cauzat părții vătămate Negrescu Anatolie suferințe psihice și fizice care au fost suportate de către partea vătămată și care mai sunt resimțite și în prezent din cauza impactului acestora asupra vieții și stării psihice a acestuia, la caz, se atestă un raport direct de cauzalitate între activitatea infracțională descrisă și prejudiciul nepatrimonial suportat de părțile vătămate, iar legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar prin prisma prevederilor art.616 alin.(2) Cod civil, în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazul privațiunii ilegale de libertate, cel vătămat poate cere și pentru prejudiciul nepatrimonial o despăgubire în bani, stabilită în baza unei aprecieri conforme principiilor echității.

Reieșind din circumstanțele cauzei, instanță de apel consideră că suma de 7 000 lei în beneficiul lui Negrescu Anatolie, încasată cu titlu de prejudiciu moral de către prima instanță din contul inculpatului, este suficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate părții vătămate, ținând cont în acest sens de semnificația valorilor sociale lezate și prejudiciul cauzat, or, suma solicitată spre încasare de către partea vătămată este una exagerată, cu atât mai mult că prejudiciu ce va fi încasată din contul inculpatului, constituie o satisfacție echitabilă în coraport cu suferințele fizice și psihice cauzate părților vătămate prin infracțiune, luând în considerație totodată și faptul că la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, urmează a se tine cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, dar și de starea

materială a inculpatului.

5. Inculpatul Buimistru Dionisie, care invocând temeiurile de drept prevăzute la art.427 alin.(1) pct.2), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În motivarea cernitelor sale a invocat că, instanțele inferioare nu au elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor, acestea fiind bazate doar pe presupuneri, atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și apel nu au fost acumulate probe pertinente și directe care ar demonstra vinovăția lui Buimistru Dionisie în săvârșirea infracțiunii imputate.

La fel, consideră că, sentința de condamnare nu poate fi adoptată numai în baza declarațiilor părților vătămate, fără a fi sprijinite de alte probe, aceste declarații propuse de acuzare nu se află în coroborare cu restul probelor propuse de acuzare, învinuirea înaintată în comiterea infracțiunii incriminate este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Recurentul subliniază, că instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță în privința sa, fără o apreciere corespunzătoare în parte a probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelantului și circumstanțele cauzei.

Susține, că instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor și aprecierea acestora cu unele fraze de ordin general, însă o analiză separată a fiecărei probe atât a învinuirii cât și a părții apărării, nu a fost efectuată.

Mai mult, a menționat că, instanțele au ignorat argumentele precum că au fost încălcate prevederile art.art.33-35 Cod procedură penală, invocând că avocatul părții vătămate Negrescu Anatolie, și anume Macar Alexandru este rudă de gradul I cu președintele Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

La fel, instanțele au ignorat și faptul că în speță sunt incidente prevederile art.art.46-49 Cod procedură penală, precum că cauza penală urma să fie examinată de alți magistrați care nu se află în relații de interdependență cu tatăl avocatului părții vătămate.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsite de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul indică în calitate de temeiuri pentru declararea recursului, prevederile pct.2), 6), 8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea lui Buimistru Dionisie în baza art.287 alin.(3) Cod penal, considerând

că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal ține să menționeze că, judecând apelurile, instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă și argumentată.

Colegiul constată că instanțele ierarhic inferioare, contrar celor invocate de recurent, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludentei, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui Buimistru Dionisie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În ce privesc criticele formulate de recurent, enunțate la pct.5. al prezentei decizii, prin care susține că nu se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului înaintat, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede, că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Mai mult, în lumina CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel, deoarece în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia, arătând în mod concret la împrăjurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.8 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, temeiul de drept prescris în această normă, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise

de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă din conținutul recursului, se constată lipsa argumentării în acest sens.

Astfel, instanța de recurs menționează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Dat fiind faptul că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și solicită achitarea, Colegiul penal va purcede la analiza acestor elemente, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Potrivit considerentelor teoretice *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată *în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică*, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Din această noțiune se desprinde că, fapta prejudiciabilă cunoaște patru modalități normative cu caracter alternativ.

De asemenea, doctrina menționează că, infracțiunea specificată la art.287 Cod penal, este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul realizării acțiunilor specificate în latura obiectivă.

Colegiul penal relevă că, obligatoriu este modul public al infracțiunii de huliganism, adică actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul acțiunilor huliganice devin inevitabil cunoscut altor persoane.

Instanța de recurs remarcă faptul că, ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Prin acțiuni care încalcă ordinea publică, se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct.4.1. al prezentei decizii.

Colegiul penal reține că, instanța de apel just a apreciat cumulul de probe, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și anume: declarațiile inculpatului (f.d.167-168), de unde rezultă că în ianuarie 2017 aflându-se în adiacentul disco-barului "Manhatan" (loc public) a intrat într-un conflict cu Negrescu Anatolie, a avut loc un schimb de replici, după aceasta, ei au început să se îmbrâncească și s-au lovit reciproc; martorului Moraru Vladimir (f.d.163) din care reiese că între Negrescu Anatolie și Buimistru Dionisie a avut loc un schimb de replici, în acel moment Buimistru Dionisie se afla cu sticla de bere în mână. Negrescu Anatolie l-a întrebat de ce vorbește așa, însă inculpatul Buimistru Dionisie l-a lovit cu sticla în cap. După aceasta, ei au început să se

îmbrâncească și s-au lovit reciproc; declarațiile date sun concludente cu declarațiile martorului Dobroveț Ion (f.d.161) și Arcuș Alexandru (f.d.160), astfel aceste probe coroborează cu restul probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate de către instanțele de judecată.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează, în primul rând prin intenție directă, iar motivele acestei infracțiuni sunt huliganice.

Prin urmare, conținutul probelor enunțate în pct.4.1. al prezentei decizii, care au fost amplu analizate și obiectiv apreciate de instanțele de fond, în contextul de învinuire al inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, confirmă cu certitudine că acțiunile inculpatului Buimistru Dionisie întrunesc elementele infracțiunii imputate, adică atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a acestei infracțiuni, acțiunile inculpatului în acest sens fiind corect calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza pct.12) alin.(1) a art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Buimistru Dionisie în baza art.287 alin.(3) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretație.

Totodată, Colegiul penal notează că recurentul indică în textul recursului și temeiul pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală, însă din analiza conținutului recursului se atestă că acesta a fost indicat declarativ, fără a fi susținut prin careva argumente. Subsidiar, la acest aspect Colegiul penal verificând corectitudinea deciziei instanței de apel și prin prisma acestui temei de recurs, nu identifică temeinicia acestuia.

Totodată, Colegiul penal reține faptul, că argumentele invocate de recurent, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol sau expus just și întemeiat.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale particulare speței, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal reține că, la caz, există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului Buimistru Dionisie, nefiind identificate de către instanța de recurs careva erori judiciare, care

ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate. Astfel, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurent în recursul ordinar declarat, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Buimistru Dionisie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Buimistru Dionisie xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 29 octombrie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac